

ת"פ 8483/03/17 - מדינת ישראל נגד מאלק עגלוני, שעאבן עגלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 8483-03-17 מדינת ישראל נ' עגלוני ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מאלק עגלוני
2. שעאבן עגלוני

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד אסף דסקל ועו"ד אירית חכמון

ב"כ הנאשם: עו"ד עוואדה.

הנאשמים בעצמם.

גזר דין

פתח דבר

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, בכתב אישום מתוקן כדלקמן:

הנאשם מס' 1 -

3 עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות בצוותא לפי סעיף 338 (א)(8) + 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977

שתי עבירות של מכירה של טובין שסומנו ללא רשות בעל הסימן לפי סעיף 60 (א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 + סעיף 29 לחוק העונשין;

עבירה אחת של החזקה של טובין שסומנו ללא רשות בעל הסימן לפי סעיף 60 (א)(4) לפקודת סימני מסחר + סעיף 29 לחוק העונשין;

עבירה אחת של ניסיון לשווק תכשיר שלא באמצעות בית מרקחת לפי סעיף 60 + סעיף 47 ב' לפקודת הרוקחים בצוותא + סעיף 25 + סעיף 29 לחוק העונשין;

שתי עבירות של שיווק תכשיר שלא באמצעות בית מרקחת לפי סעיף 60 + סעיף 47 לפקודת הרוקחים + עמוד 1

סעיף 29 לחוק העונשין;

שלוש עבירות של קשירת קשר לעוון לפי סעיף 499 לחוק העונשין;

עבירה אחת של אי הודעה על התחלת התעסקות לפי סעיף 215 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש],
תשכ"א-1961 ;

ועבירה אחת של אי ניהול פנקסים לפי סעיף 216 (5) לפקודת מס הכנסה.

הנאשם מס' 2 -

סיוע למעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338 (א)(8) וסעיף 31 לחוק העונשין;

סיוע למכירה והפצה של טובין שסומנו ללא רשות לפי סעיף 60 (א)(3) לפקודת סימני מסחר + סעיף 31 לחוק העונשין;

סיוע להחזקה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן לפי סעיף 60 (א)(4) לפקודת סימני מסחר + סעיף 31 לחוק העונשין;

סיוע לניסיון לשיווק תכשיר שלא באמצעות בית מרקחת לפי סעיף 60 + סעיף 47 לפקודת הרוקחים + סעיף 25 + סעיף 31 לחוק העונשין;

סיוע לקשירת קשר לעוון לפי סעיף 499 + סעיף 31 לחוק העונשין;

שתי עבירות של פזיזות ורשלנות בצוותא לפי סעיף 338 (א)(8) + סעיף 29 לחוק העונשין;

שתי עבירות של שיווק תכשיר שלא באמצעות בית מרקחת לפי סעיף 60 + סעיף 47 לפקודת הרוקחים;

שתי עבירות של קשירת קשר לעוון לפי סעיף 499 לחוק העונשין;

עבירה אחת של עיסוק של מכירה והפצה של טובין שסומנו ללא רשות, לפי סעיף 60 (א) (3) לפקודת סימני מסחר;

עבירה אחת של אי הודעה על שינוי בעיסוק לפי סעיף 215 לפקודת מס הכנסה;

שש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216 (4) בקשר לסעיף 222 (א) לפקודת מס הכנסה;

ועבירה אחת של אי ניהול פנקסים לפי סעיף 216 (5) לפקודת מס הכנסה.

בחלק הכללי לכתבי האישום פורטו מספר תרופות המיועדות לטיפול באין אונות ואשר מכירתן, לאור החומר

הפעיל שבהן, מותנית בבדיקה ובקבלת מרשם רפואי, טרם הנפקתו.

התרופות נשוא כתבי האישום יוצרו על ידי גורם שזהותו אינו ידועה, ללא פיקוח ובקרה של משרד הבריאות, או כל גורם מוסמך אחר. תרופות אלה, לרבות אריזותיהם והמדבקות עליהן, סומנו בסימני המסחר, שלא על ידי בעל הסימן ושלא ברשותו, באופן העלול להטעות אדם אחר (להלן: "התרופות המפרות").

משרד הבריאות אסר על ייבוא, מכירה והפצה של תרופות מפרות וטבילות לטיפול באון, נשוא כתבי האישום, בישראל.

בתקופות הרלוונטיות לכתבי האישום, לא היו הנאשמים בעלי סימני המסחר הרשומים וכן, לא שימשו כרוקחים ו/או בעלי רישיון ו/או בעלי רשות לשווק ו/או לייצר ו/או לארוז ו/או לאחסן תרופות ו/או מוצרי און על פי כל דין ו/או היתר.

כמו כן, כל המכירות המפורטות בכתבי האישום נעשו שלא באמצעות בית מרקחת, מבלי שהוצג מרשם רפואי ומבלי שהקונים עברו בדיקת רופא עובר לניפוק התרופות המפרות ומוצרי האון.

מעשיהם של הנאשמים מפורטים בהרחבה בכתב האישום המתוקן, ובתמצית:

הנאשם 1 החזיק ברכבו 9552 כדורים של תרופות מפרות מסוג סיאליס אשר מכילות חומר פעיל. הוא ניסה לספקן, בסיוע הנאשם 2, למנהלי הרשת העבריינית. אולם, נתפס בכף על ידי משטרת ישראל בטרם עשה כן.

לאחר שנתפס, מכר הנאשם 1, לאחר שמנהלי הרשת תיאמו זאת עם הנאשם 2, כדורים הנחזים להיות תרופות מפרות מסוג סיאליס אשר גם הם מכילים חומר פעיל.

כן, בהזדמנות אחרת, סיפקו הנאשמים לאדם אשר משמש כמפיץ התרופות המפרות תרופות מפרות בהיקף שאינו ידוע. כל זאת תוך הפרת סימני מסחר ופקודת הרוקחים.

כמו כן, ביצעו הנאשמים עבירות מס.

טענות המאשימה

טיעוני המאשימה נטענו הן על ידי ב"כ המדינה מטעם תביעות להב והן על ידי ב"כ המדינה מטעם רשות המיסים. טיעוניהם השלימו אלו את אלו, כך:

המאשימה הדגישה בטיעוניה את ההיקף הרחב של מעשי הנאשמים. עוד הדגישה המאשימה כי במעשיהם של הנאשמים היה משום סיכון חיי אדם וזאת מעבר לפגיעה בזכויות יוצרים של החברות, בפגיעה הכלכלית בהן ובפגיעה התדמיתית במדינה.

עצם הענישה הקבועה בחוק צד העבירות מצביעה על החומרה הרבה בהן ראה אותן המחוקק. גם בתי המשפט ראו עבירות אלה בחומרה ומדיניות הענישה לגביהן מחמירה.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 1 נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 38 חודשי מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם 2, מתחם העונש ההולם נע בין 16 חודשי מאסר בפועל לבין 25 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחס לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 וציין כי הוא אמנם נטל אחריות על מעשיו, אך אמר כי לא ידע שמעשיו מהווים עבירה על החוק. מפאת גישתו המצמצמת, אין לקבל את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם 1 עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

לזכות הנאשמים תזקף הודאתם במיוחס להם, החסכון בזמן שיפוטי והיותם נעדרי עבר פלילי.

ב"כ המאשימה עתר להשית על כל אחד מן הנאשמים עונש המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, מאסר מותנה וקנס מוסכם בסך 15,000 ₪.

ב"כ המדינה מטעם רשויות המס הציג גם הוא את עמדתו והדגיש את החומרה שבהעלמת עיסוקם של הנאשמים כמקור הכנסה והפגיעה שיש בכך בקיומה של מערכת מיסוי תקינה. הוא ציין כי הנאשמים הסירו את מחדליהם.

הוא הצטרף לעמדה העונשית שהוצגה על ידי ב"כ המאשימה מטעם התביעה המשטרתית ועתר להשית על הנאשמים בנוסף לעונשי המאסר בפועל גם עונשי מאסר מותנה וכן, חתימה על התחייבות להמנע מביצוע עבירה בה הורשעו.

טענות ההגנה

ב"כ הנאשמים הדגיש את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים. הנאשמים, אב ובנו, הינם נעדרי עבר פלילי וזו להם הסתבכותם הראשונה והיחידה בפלילים. הנאשם 1 הינו אדם צעיר, נשוי ולו שני ילדים קטנים. אביו, כבן 60 שנים. לנאשמים עסק משותף.

עוד הדגיש ב"כ הנאשמים כי הנאשמים אינם חלק מן המערכת המסועפת שהפיצה את התרופות המפרות אלא מדובר רק במקרה אחד של ניסיון לשיווק ומעשיהם בוצעו בתקופה של פחות מחודשיים. הוא ציין כי הנאשמים באמת ובתמים לא הבינו את חומרת מעשיהם. הם אנשים נורמטיביים שעשו טעות, ללא נגיעה לעולם העברייני.

עוד ציין ב"כ הנאשמים כי מעצרם של הנאשמים היווה עבורם גורם זעזוע, שכן לראשונה בחייהם חוו

סיטואציה כזו, פרנסתם נפגעה ונגרם נזק למשפחתם.

ב"כ הנאשמים ציין כי הנאשמים הסירו מחדליהם מול רשויות המס. כן, הם פנו לחברות התרופות בעלות סימני המסחר והגיעו עמם להסדרים במסגרתם שילמו לחברות 60,000 ₪ וחתמו על התחייבות על סך 100,000 דולר לא להפיץ תרופות מפרות.

הנאשמים שיתפו פעולה עם שירות המבחן והם בקשר מתמיד עם שירות המבחן. עוד ציין ב"כ הנאשמים כי לשירות המבחן אין קבוצות טיפוליות לאנשים דוברי השפה הערבית ורק בשל כך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם 1 אשר מעוניין בשיקום.

ב"כ הנאשמים עתר להתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים ולהשית עליהם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשמים הביעו חרטה בפני בית המשפט. עוד אמרו כי הם טעו ולא הבינו עד כמה חמורים היו מעשיהם. הם למדו לקח ולא יעשו זאת שוב.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 -

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1 סוקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם 1 בן 23 שנים, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. לאחרונה, החל לעבוד באופן חלקי כנהג משאית. מתגורר בשועפט.

הוא נטה להתרכז בתיאור המשבר המשפחתי המתקיים כיום הן בשל הדרדרות חמורה במצב הכלכלי של המשפחה, מאחר והוא ואביו, אשר היו הגורמים המפרנסים, לא עובדים מזה שנה וחצי, והן בשל מתחים רבים הקיימים בין בני המשפחה בשל מעורבותם בביצוע העבירות הנדונות, והאשמת האב במצב זה.

הנאשם 1 נעדר עבר פלילי. הוא הדגיש עובדה זו בפני שירות המבחן וכן, את תפקודו התקין ושאיפותיו לתפקוד תקין ונורמטיבי לאורך השנים, על אף חשיפתו לסביבה בעייתית באזור מגוריו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 נטל אחריות על מעשיו לצד זאת ששלל כי ידע והבין שמדובר בעבירה על החוק. הוא תיאר עצמו כמי שסייע לאביו, הנאשם 2, והופעל על ידו, מבלי שהבין את הבעייתיות הקיימת במעשיו. הוא חזר והביע עמדות מכבדות חוק, וטען כי לא הבין משמעות המעשה אחרת היה נמנע מלבצעו. שירות המבחן התרשם כי הוא מבטא כעסים ביחס לאביו אשר הביא בתפיסתו למעורבותו בתיק זה. עוד ציין שירות המבחן כי התרשם כי הנאשם 1 הינו בחור צעיר, בעל שאיפות המותאמות לגילו להתקדמות אישית,

אשר זהותו אינה מגובשת דיה.

עוד ציין שירות המבחן כי במצבים בהם מזהה אפשרות לקידום מעמדו הכלכלי או חש מחויבות משפחתית, נוטה להגמיש גבולותיו האישיים, ונטייה זו עומדת ברקע לביצוע העבירה. כמו כן, העריך שירות המבחן כי מעורבות האב בביצוע העבירה ואופי הקשר ביניהם עודד בלבול והקשה על הצבת גבול אישי ברור.

שירות המבחן ציין כי מחד, מדובר בבחור צעיר אשר לאורך השנים תפקד באופן תקין וחיובי במסגרות. נראה כי מגלה אחריות ביחס למשפחתו, ויכולת לאמפטיה. בבסיסו הינו בעל מערכת ערכים תקינה. הוא מבטא רצון לתפקוד תקין ולהערכת שירות המבחן ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם משברי מאד, מרתיע ומחדד גבולות. צוין כי הוא שומר על תנאי המעצר שהוטלו עליו.

מנגד, התרשם שירות המבחן כי לנאשם 1 זהות שאינה מגובשת. הוא בעל שאיפות להתפתחות אישית והתקדמות כלכלית, אשר במצבים בהם חש אפשרות לקידום מצבו עשוי להגמיש גבולותיו האישיים תוך העלמת עין מהבעייתיות שבכך ונטייה לרציונליזציה המצדיקה התנהלותו. שירות המבחן ציין כי במהלך השיחה עמו, נטה להדגיש את החלקים החיוביים באישיותו והתנהגותו ואת שאיפותיו הנורמטיביות והתקשה לקחת אחריות מלאה על העבירה ועל דפוסי התנהלותו הבעייתיים. הוא נטה למיקוד שליטה חיצוני.

שירות המבחן ציין כי בשל מגבלת שפה, אין בידם להציע מענה טיפולי מתאים.

שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה. עוד המליץ כי בקביעת משך תקופת עבודות השירות, תלקח בחשבון החשיבות של חזרתו לתעסוקה כנדבך חשוב בתהליך שיקומו ולשם פרנסת משפחתו.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 -

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 סוקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם 2 בן 59, נולד וגדל בעיר העתיקה בירושלים. נשוי לשתי נשים במקביל ואב לשישה ילדים מאשתו הראשונה, בגילאים 16-32 שנים ולילד בן שנה מאשתו השנייה, ירדנית במוצאה, שהינה גרושה ואם לשלושה ילדים מנישואים קודמים. לנאשם 2 בית בבעלותו במחנה הפליטים שועפט, שם מתגוררת כעת אשתו הראשונה, בעוד הוא מתגורר בדירה שכורה עם אשתו השנייה. בין שתי הנשים לא מתקיים קשר והן לא פגשו זו בזו.

הנאשם 2 סיפר לשירות המבחן כי לפני שלושים שנים שהה במעצר בגין ריב שכנים, אך פרט לכך ניהל אורח חיים שגרתי למדי. לאורך כל השנים עובד בדוכן בירושלים לממכר משקאות חמים. הדוכן אינו בבעלותו והרווחים מתחלקים בינו לבין בעל הדוכן. לדבריו, לרוב הצליח להתפרנס באופן סביר.

לפני שנתיים וחצי נישא לאשתו השנייה בירדן, ללא ידיעתה של אשתו הראשונה. לאחר מכן שכר לאשתו השנייה דירה במחנה הפליטים, מבלי שיידע את משפחתו על כך. הנאשם 2 תיאר תגובה חריפה של אשתו ושל ילדיו לנישואיו משגילו זאת. לדבריו הם מסרבים להכיר בה, לפגוש אותה וכן מסרבים לפגוש בן שנולד מנישואיו אלו.

הוא תיאר קושי להתמודד עם תגובת משפחתו וכן קושי להתמודד עם מציאות חייו, בכלל זה העובדה שלאשתו אין מעמד חוקי בארץ, בנו התינוק זקוק לניתוח והוא מתקשה להשיג את האישורים הנדרשים.

הנאשם 2 סובל מבעיות בלבו ומאסתמה.

שירות המבחן התרשם מאדם בעל דימוי עצמי נמוך ודפוס חשיבה קונקרטי. בבסיס אישיותו תחושות חסך אשר עלולות להוביל לצורך בפיצוי עצמי, שיענה גם על צרכיו הרגשיים. שירות המבחן התרשם כי הוא עלול לפעול באופן נמהר על מנת לענות על מאווי הפנימיים וצורכי אגו, מבלי לשקול תוצאות מעשיו לטווח ארוך והשלכותיהם. כן, הוא עלול לנהוג בריכוז עצמי ולבטא קושי לראות את התמונה המלאה ובכלל זה, את הסביבה שעלולה להיפגע ממעשיו. דהיינו, עלול לנהוג ב"קיצורי דרך" על מנת להשיג את מטרותיו. כך עולה גם ממעורבותו בעבירה וגם מהתנהלותו בתחומי משפחה.

הנאשם 2 נעדר עבר פלילי. ההליך המשפטי המתנהל נגדו מהווה עבורו גבול חיצוני, מציב גבול, מרתיע ומחדד גבולות האסור והמותר. ניכר כי הנאשם 2 ממוקד במחירים האישיים שמשלם ומבטא חרטה על מעשיו.

שירות המבחן העריך כי ברקע לביצוע העבירה, מעבר לצורך המיידי בעשיית כסף "קל", מענה לצרכיו הרגשיים, לתחושות חסך ונחיתות בדרך של פיצוי עצמי והעצמת האגו. כן העבירה משקפת את התנהלותו הנמהרת לצורך סיפוק צרכיו, מבלי לראות את הפגיעה באחר ולשקול מעשיו והשלכותיהם, בכובד ראש. שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירה. אולם, ציין כי הוא אינו מבטא מודעות מלאה לחומרת העבירות והשלכותיהם. כך גם ביטא מודעות חלקית לדפוסיו הבעייתיים ונוטה לצמצום ומיזעור בהתייחס אליהם.

שירות המבחן לקח בחשבון את האמור, לצד זאת כי הנאשם 2 מפרנס שתי משפחות ובכלל זה אשתו השנייה שהינה בודדה בארץ, נעדרת תמיכה ומטופלת בתינוק, והמליץ כי יושת עליו עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, עונש מאסר מותנה וקנס כספי.

דין והכרעה

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

מעשיהם של הנאשמים חמורים והם פוגעים פגיעה קשה ומשמעותית בערכים חברתיים מוגנים לא מעטים.

במעשים אלו, יש כדי לסכן באופן ניכר את שלום הציבור ואת בריאותו. הופקו תרופות ותכשירים שאינם מקוריים, ללא בקרה של משרד הבריאות או כל גורם מוסמך אחר. הנאשמים החזיקו בתרופות אלו וניסו לשווקן. הסיכון הרב הטמון בשיווקן לציבור ללא בדיקה מוקדמת של רופא וללא מרשם רפואי, הגם שאפילו התרופות המקוריות מחייבות בדיקה רפואית והנחייה באשר למינון הנכון לנטילת התרופה.

מעבר לכך יש במעשיהם של הנאשמים כדי לפגוע בזכויות יוצרים של חברות ובזכויות הקנייניות שלהן. עוד היה במעשיהם כדי לפגוע בחיי מסחר תקינים.

כאמור, הנאשמים אף ביצעו עבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה. במעשים אלו, יש כדי לפגוע בשוויון נטל הנשיאה במס ובגבייה תקינה של המס. ערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס, נדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ופעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. עבריינות מס בכלל פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה ובתשתית האמון הנדרש בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (4), 381).

מעשיהם של הנאשמים מלמדים כי מורא החוק אינו חל עליהם.

מעשיהם של הנאשמים אינם מהווים מעידה חד פעמית והם שבו וביצעו אותם.

לאחר שהנאשם 1 נתפס בכף, כשברכבו 9522 כדורים של תרופות מפרות, טרם נפגש עם מנהלי הרשת ומסר להם הכדורים, הוא שב וחזר על מעשיו -

בהזדמנות אחת, מנהלי הרשת תיאמו עם הנאשם 2 והנאשם 1 פגש את אחד ממנהלי הרשת, קפילוטו וסיפק לו תרופות מפרות. ובהזדמנות נוספת, סיפק הנאשם 1 תרופות מפרות גם לאחר.

עיון במדיניות הענישה הנוהגת מלמד כי העונש בצד עבירות אלו הינו עונש מאסר בפועל ממושך. בענייננו, מתחם העונש ההולם לנאשם מס' 1 נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לנאשם מס' 2 נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם 1 בן 23 שנים. אביו, הנאשם 2 בן 59 שנים. שניהם נעדרי עבר פלילי, הודו במיוחס להם וחסכו זמן

שיפוטי יקר. מאז ביצוע העבירות, לא נפתחו נגדם תיקים נוספים. לכך יש ליתן משקל.

כן התחשבתי בעובדה כי הנאשמים הסירו את המחדלים עד למועד הטיעונים לעונש.

לולא אלו, העונש אשר היה מוטל עליהם, היה חמור יותר.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, הריני להשית על הנאשמים כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשעו את העונשים הבאים:

הנאשם 1 -

מאסר בפועל בן 14 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 20.2.17 ועד ליום 6.4.17.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסכום של 15,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה עשר תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/1/19 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם 2 -

מאסר בפועל בן 11 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 20.2.17 ועד ליום 6.4.17.

6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שתחילתן מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור עבירה בה הורשע.

קנס בסכום של 15,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בחמישה עשר תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/1/19 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

מוצגים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ט, 21 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.